

τέχνη και επιστήμη απέβησαν ἐν αὐτῇ καθαρώς ἑλληνικαί. Διέφερε δὲ πάλιν κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν πολιτικός αὐτῆς βίος δὲν ἀνεπτύχθη διὰ τῆς κυριαρχου αὐτονομίας

Ἄριστοτέλης

(Μαρμάρινον ἄγαλμα διατηρούμενον ἐν τῇ ἐπαύλει Σπάντα, ἐν Ῥώμῃ).

τῶν κατ' ἰδίαν πόλεων ἀλλὰ διὰ τῆς ὑπὸ μίαν κυβέρνησιν συμπικνώσεως τοῦ ὅλου ἔθνους, καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις αὕτη δὲν ἦτο κοινοβουλευτικὴ ἀλλὰ μοναρχικὴ ὁ δὲ διανοητικός τῆς Μακεδονίας βίος οὐδέποτε ἀνέδειξε τὴν παραγωγικὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀμίμητον εὐφυΐαν καὶ χάριν τῶν προτέρων χρόνων. Μὴ λησμονήσωμεν ὅμως ὅτι ὁ ἐγκλοπαιδικώτερος ἀνὴρ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ, ὁ Ἄριστοτέλης, ἦτο Μακεδὼν ὅτι ἐν γένει ὁ τῆς Μακεδονίας βίος δὲν ἀναφαίνεται κατώτερος τοῦ ἄλλου ἑλληνικοῦ εἰμὴ πρὸς

